

Kajúcne bohoslužby 19. 08.2021

Ako žobráci pred Pánom

Vzdych: „Zmiluj sa nado mnou, Hospodin, lebo chradnem, uzdrav ma, Hospodin, lebo mi kosti meravejú. Moja duša je veľmi vystrašená a ty, Hospodin, dokedy...? Obráť sa, Hospodin, vyslobod' moju dušu, zachráň ma svojou milosťou!“ (Ž 6,3-5)

Úvodná pieseň: 188 - Ó, Ježišu, Ty snímaš hriech sveta celého...

Hlavná pieseň: 324 - Len Ty si moja nádej, ó, Bože, jediná...

Vzdych: „Blahoslavený ten, komu pomáha Boh Jáкова, kto sa spolieha na Hospodina, svojho Boha. On utvoril nebo, zem, more a všetko, čo je v nich. On zachováva vernosť naveky. On obhajuje právo utláčaných, hladným dáva chlieb. Hospodin vyslobodzuje väzňov. Hospodin dáva slepým zrak, Hospodin dvíha sklúčených, Hospodin miluje spravodlivých. Hospodin chráni cudzincov, ujíma sa sirotu a vdovy, ale marí zámery bezbožníkov. Hospodin bude kraľovať naveky. Sion, tvoj Boh bude vládnuť z pokolenia na pokolenie. Haleluja!“ (Ž 146,5-10)

Modlime sa:

Otče náš milostivý, ďakujeme, že Ťa môžeme v tento večer vzývať, ako nášho stvoriteľa, zástancu a kráľa. Ďakujeme, že si mocne prítomný v tomto svete a môžeme vkladať do Teba svoju nádej. Tvoje slovo je pre nás útechou a zdrojom sily v každom súžení, a usmerňuje náš život, naše rozhodnutia, ak zostaneme pri Tebe.

Hľadáme Ťa stratení a ponorení do svojich problémov a zápasov. A v nich často zlyhávame, však si uvedomujeme svoje obmedzenia, ale aj viny, svoju povahu, ktorá nie a nie sa zmeniť. Odpusť, že toľko problémov si spôsobíme sami, svojou tvrdohlavosťou, nepozornosťou či neposlušnosťou.

Ty vieš, čo nás trápi, v čom túžime po zmene, ako by sme chceli inakšie sa správať, reagovať, napraviť, čo sme pokazili - a vieš, ako na to z vlastných zdrojov nemáme. Hľadáme a prosíme o Tvoju pomoc. Predovšetkým, aby si nám dal poznať seba samých. Aby sme potom uvideli, akých nás chceš mať. A napokon prosíme, obnov nás v duchu a v srdci, aby sme mohli byť svojím životom vernými reprezentantmi tvojich nasledovníkov.

Nech sa uvidíme teda v Tvojom slove ako v zrkadle a prosíme pomôž nám zanechať všetko, čo nie je v súlade s Tvojou vôľou, daj nám ducha pokánia, aby sme sa vedeli vyznať zo svojich hriechov a prijať Tvoje úplné odpustenie. **Amen**

Ako žobráci pred Pánom - Text: Mk 10,46-52

⁴⁶ Prišli do Jericha. Keď Ježiš vychádzal s učeníkmi a veľkým zástupom z Jericha, sedel pri ceste slepý **žobrák**, Timaiov syn Bartimej. ⁴⁷ Keď slepec začul, že je to Ježiš Nazaretský, začal volať: „**Ježiš, Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!**“ ⁴⁸ Mnohí mu dohovárali, aby mlčal, ale on **kričal ešte hlasnejšie**: „Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ ⁴⁹ Ježiš sa zastavil a povedal: „Zavolajte ho!“ Nato slepca zavolali a povedali mu: „**Dúfaj! Vstaň, volá ťa!**“ ⁵⁰ A on zhodil plášť, vyskočil a prišiel k Ježišovi. ⁵¹ Ježiš sa ho spýtal: „**Čo chceš, aby som ti**

urobil?“ Slepec mu povedal: „**Rabbúni, aby som videl!**“⁵² Tu mu Ježiš povedal: „Chod', tvoja viera ťa uzdravila!“ A hneď videl a šiel po ceste za ním.

Milí Bratia a milé Sestry!

Pán Ježiš na svojej poslednej ceste, ktorá končí ukrižovaním na Golgote, kráča smerom do Jeruzalema. Počas tejto cesty však nie je zaneprázdnený vlastným osudom, ale je otvorený pre ľudí, ktorí Ho potrebujú, aby im pomohol, aby riešil ich životy a venuje sa iným. Počas tejto cesty, keď už vychádza z Jericha, krásneho mesta paliem, dôjde k stretnutiu, o ktorom sme počuli. Je to prvé a posledné stretnutie Bartimeja s Ježišom.

Kto je tento človek? Nemá ani meno, ktoré by mu patrilo, je menovaný po otcovi, syn Timaiov. Bližšie informácie o ňom nemáme. Z textu však môžeme predpokladať, že nebol slepý od narodenia, ako však prišiel o zrak, to tiež nie je známe. Jedine vieme o ňom to, čomu sa venoval: Bol to žobrák. Človek odkázaný na milosť a nemilosť okoloidúcich. Nielen v tom zmysle, či dostal alebo nedostal od nich almužnu, ale aj v tom zmysle, že sa nemohol brániť pred tým, ako sa k nemu správali, keď možno zneužívali jeho slepotu a mu fyzicky a aj psychicky krivdili, a boli to situácie, ktoré nemohol predvídať, preto im nemohol zabrániť. Musel len dúfať, že mu neurobia niečo zlé. Bol teda vydaný napospas ľuďom, ktorí tade prechádzali.

Bol to slepý žobrák. Ale nie hluchý. Sediac tam pri ceste počul iste všeličo, ale jedna správa ho určite zaujala. A to o Ježišovi z Nazareta. Bartimej veril tomu, čo o Ježišovi počul, a zrodila sa v ňom viera. Pretože viera je z počutia. Túto svoju vieru vyznáva vtedy, keď tade prechádzajúceho Ježiša oslovuje „Syn Dávidov“ - čiže Mesiáš. Je to nevidiaci človek, ktorý však má duchovné videnie, aké nemajú ani vidiaci okolo neho. Bartimej je vlastne bohatý žobrák, pretože vie, kto je Ježiš a je odhodlaný sa obrátiť na Neho. I keď mu dohovárajú, on kričí a volá ešte hlasnejšie.

Bratia a Sestry, sústredme teraz svoje myšlienky na Bartimeja predovšetkým nie ako na slepeho, ale ako na žobráka. Lebo prakticky sme v istom zmysle žobráci aj my. Možno aj máme všeličoho dosť a netrpíme nedostatok, ale žobreme po rôznych nemateriálnych veciach, ktoré náš život postráda. Žobreme, ticho, s očakávaním dúfame, že sa nám dostane trocha láskavosti, pozornosti, súcitu, že nám niekto venuje svoj čas, že sa niekto opýta, ako sa máme, alebo nám ponúkne pomocnú ruku pri nejakej našej činnosti.... Hlavne v pokročilejšom veku je mnoho ľudí, ktorí „žobrujú“ o pozornosť, láskavosť, starostlivosť svojich milých, alebo aspoň o príležitosť niečo pre nich urobiť, aby sa necítili neužitoční, nepotrební a zbytoční. Ale aj dieťa obklopené mnohými hračkami, ktoré mu nenahradia pozornosť rodičov, žobre, aby si ho všimli, aby mohol mať zážitok z toho, že je pre nich dôležité, že sa mu venujú. Pretože žiadne hračky, darčeky a luxus nenahradia tú ľudskú lásku a starostlivosť, ktorá buduje dobré vzťahy.

Ako k takémuto žobráckemu stavu dochádza? Či nie je takýto človek aj sám na vine, že musí žobrať o lásku? Isteže každý prípad je iný, určite nemôžeme viniť nikoho jednostranne. Ale v podstate vidíme ten fakt, že náš vzťah s ľuďmi je poznačený týmto žobraním. Avšak náš vzťah s Bohom je poznačený tak isto, ba ešte viac. Preto sa skúsme teraz zamyslieť nad tým, ako to vôbec prebieha?

Sme v biede, v núdzi, preto voláme a prosíme. My sme ale žobráci, ktorí presne pomenúvajú, ako v nejakej objednávke: o to a to Ťa prosím, Pane, toto mi vybav, tamto mi daj, od toho ma ochráň, z toho ma vyslobod' a v tom mi daj víťazstvo. Náš prístup je taký, že sami si chceme určiť, o čo prosíme, sami si chceme určiť, čo, ako a koľko z toho potrebujeme. Preto je nám príkladom Bartimej. Vidíme, že on má iný prístup k Ježišovi. On volá: „*Ježiš, Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!*“ ale nepúšťa sa do zbytočných rečí. Len vyznáva, za koho má Ježiša (za Mesiáša) a že On je mocný, aby sa nad ním zľutoval. Bartimej volá nie so zoznamom svojich prosieb a želaní, ale s vyznaním svojej viery a dôvery. Aký veľký je to rozdiel! Veru, my ani správne žobrať nevieme... Bartimej vedel a preto volal vytrvalo, napriek tomu, že žiadnu solidaritu nedostal od svojho okolia. A keď ho chceli umlčať, volal ešte odhodlanejšie. Bol to zápas jeho viery, ktorý nevzdal.

Dnes nás teda Pán upozorňuje, aby sme sa vedeli zbaviť zmýšľania, ktoré Mu odovzdáva objednávku, ale aby sme hľadali Jeho samého, a tým sme vyznávali, za koho Ho máme. Aby sme volali, lebo môžeme volať. A keď na naše volanie odpovie, tak tú odpoveď berme vážne. Ježiš počul Bartimejovo volanie a neobišiel ho. Dal si ho zavolať k sebe. On mal prísť k Nemu. Túto cestu, tých niekoľko krokov musel urobiť sám. Bola to zároveň aj skúška pre neho. Keď mu povedali „*Dúfaj! Vstaň, volá Ťa!*“ vtedy neváhal tak urobiť, hneď opustil svoje obvyklé miesto, zhodil plášť, vyskočil a prišiel k Ježišovi. Ale rozhovor medzi nimi ďalej už riadi Pán Ježiš.

On sa ho spýtal: „*Čo chceš, aby som ti urobil?* Aká zvláštna situácia, žobrák, ktorý neberie, čo mu dajú, ale ktorý môže vysloviť svoje želanie. Želanie ani nie o tom, čo by mu mal Ježiš **dať**, ale čo mu má **urobiť**. Čiže Ježiš mu ponúkne svoju moc konať v jeho živote. A to je oveľa viacej, ako mu dať nejaký fyzický dar, peniaze a podobne. A naša bieda - *Bratia Sestry* - je práve v tom, že často trváme iba na Jeho daroch, ale nie na Jeho mocnom konaní v našom živote.

Bartimej je však žobrák, ktorý vie, čo mu Pán môže urobiť. Preto mu nenapadne spohodniť si svoju slepotu a pýtať si hmotné zabezpečenie, lepšie podmienky alebo niečo v tomto materiálnom zmysle, aby nebol odkázaný na žobranie - pretože by naďalej zostal slepý. Ale on, ktorý má duchovné videnie jasné, prosí o svoje fyzické videnie, o zdravý zrak. „*Rabbúni, aby som videl!*“ Nestojí o almužnu, keď môže žiadať o úplné uzdravenie, aby sa dôvod jeho žobroty skončil. Čiže neprosí, aby sa zmenili jeho životné podmienky a okolnosti, ale **aby sa on zmenil** následkom zásahu Ježišovej moci. To potom bude znamenať zároveň nie pohodlie odkázanosti, ale už život v plnej zodpovednosti. Pán Ježiš rád splní túto

prosbu, veď preto sa ho spýtal, aby odznela táto odpoveď. Aby mohol jeho vieru potvrdiť: „*Chod', tvoja viera ťa uzdravila!*“ *A hneď videl a šiel po ceste za ním.*

Bartimej sa pridá k zástupu, ktorý ide s Ježišom, ako živé svedectvo o Jeho láske a moci. Pridá sa, lebo láska a vďačnosť ho viažu k Ježišovi, ktorý ho zbavil žobrania a slepoty a dal mu nový život. I keď konečným cieľom tejto cesty bude Golgota a kríž na ňom, čiže nie sláva, ale potupa, avšak bude to víťazná zástupná obeť Mesiáša, Syna Dávidova.

Bratia a Sestry, dnes máme kajúcne bohoslužby, aj takouto formou sa spolu duchovne pripravujeme k svätej večeri Pánovej. Uvedomme si, že aj ku stolu Pánovmu máme pristupovať ako žobráci, ako takí, čo nemajú nič. Počujme však povzbudivú výzvu: „*Dúfaj! Vstaň, volá ťa!*“ Je to **jediný dôvod** nášho spoločenstva pri svätom stole, že On sám nás ta zve. K tomu treba opustiť miesto a stav, v ktorom sa nás zmocnilo to naše žobranie, naša duchovná bieda. Aby sme mohli pochopiť, čo pre nás Pán urobil. Sám nám ponúka znaky diela spásy - v chlebe a víne nám dáva odkaz poznania tej obete, ktorú priniesol kvôli nám a pre nás, aby nás zbavil raz a navždy otroctva-žobrania, aby nás zbavil našich vín a učinil novým stvorením. Veď On prišiel, aby sme mali život a to v hojnosti. *Amen*

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, vyznávame, že sme pred Tebou žobráci. Avšak ďakujeme, že môžeme ako žobráci predstupovať pred Teba preto, lebo si nás už skôr miloval a poslal si nám posolstvo o Tvojej uzdravujúcej láske. Ďakujeme za možnosť volania, vzývania Tvojho mena a za istotu, že nás s nepovšimnutím neodmietneš. V tom je naša nádej. Veď Ty vieš o našej biede, ako žobreme o veci, hodnoty, ktorých sa nám nedostáva. Poznáš aj naše sklamanie z neúspechu. Ty vieš aj o našej duchovnej slepote, že to, čo nám môžeš dať len Ty, sme hľadali často inde a nie u Teba. Ďakujeme, že Ti nemusíme podávať správu o sebe, však všetko vieš, iba chceš, aby sme Ti predostreli s dôverou svoju biedu a vo viere sme sa spoliehali na Teba. Tak teda otvárame pred Tebou svoje srdce, vyznávame svoje potreby a vieru, že Tvoja moc je na všetko dostačujúca. Veď ku komu by sme šli, ak nie k Tebe, Spasiteľovi, Pánovi života.

Ďakujeme, ak sme dnes mohli počuť aj Tvoje volanie a povzbudenie „*Dúfaj! Vstaň, volá ťa!*“. Chceme tak urobiť. Prosíme, daj aby sme nezostali pasívni vo veciach, ktoré sú na nás, aby si mohol v nás konať. Pomôž, aby sme sa nenechali odradiť, veď často ten hlas proti je v nás silný. Daj, aby sa náš život obnovil a usporiadal, aby sme pri pristupovaní k svätej večeri skutočne mohli prijať Tvoje dary a zaslúbenie o obnove Tvojej zmluvy s nami pre Tvoju obeť na kríži. Pripravuj nás k tomu vedením Ducha svätého. *Amen*

Otče náš...

Požehnanie...

Záverečná pieseň: 393 - Svätý Bože, ja pred Tebou srdce otváram...